

Sygn. akt VIII C 272/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 11 marca 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Anna Jakimów

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2014r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa: M. M. (1)

przeciwko: M. J.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 9 września 2011r. sygn. akt I C 129/09 oraz wyroku Sądu Okręgowego Warszawa- Praga w Warszawie z dnia 16 października 2012r. w sprawie IV Ca 1667/11 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przez Sąd Okręgowy Warszawa- Praga w Warszawie w dniu 10 listopada 2012r. w części ponad kwotę 3.871,22 zł (trzy tysiące osiemset siedemdziesiąt jeden złotych dwadzieścia dwa grosze) z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 5 marca 2013r. do dnia zapłaty,

II. oddala dalej idące powództwo;

III. znosi wzajemnie koszty postępowania.

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do tut. Sądu w dniu 22 lutego 2013 r. powód M. M. (2) żądał pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku sygn.. akt I C 129/09 i wyroku Sądu Okręgowego Warszawa P. w W. sygn. akt IV Ca 1667/11 z dnia 16 października 2012 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 10 listopada 2012 r. Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie – do wysokości kwoty 3.657,50 zł oraz ograniczenie wykonalności w zakresie kwoty 3.657,50 zł do dnia 28 lutego 2013 r. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu według norm.

W uzasadnieniu wskazał, że przed wszczęciem egzekucji zawarł z pozwanym M. J. ugodę o rozłożeniu na raty należności objętych tytułem wykonawczym, zgodnie z którą powód miał spłacić wierzytelność w trzech równych ratach po 8.000 zł, płatnych w terminie: do końca 2012 r., do końca stycznia 2013 r. i do końca lutego 2013 r., wobec czego na dzień wniesienia pozwu powód spłacił już dwie raty po 8.000 zł, w związku z czym na dzień wniesienia pozwu do zapłaty pozostała kwota 3.657,50 zł należności głównej.

Ponadto w zakresie ostatniej raty 8.000 zł w dniu wniesienia pozwu nie upłynął jeszcze termin zapłaty ustalony na dzień 28 lutego 2013 r. Natomiast w dniu 15 marca 2013 r. powód zmienił żądanie pozwu, wnosząc ostatecznie o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w całości, podniósł przy tym, iż w dniu 4 marca 2013 r. spłacił ostatnią ratę 8.000 zł. powód wywodził, że zobowiązanie określone w tytule wykonawczym wygasło w całości wskutek zapłaty.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów według norm. Pozwany zaprzeczył, jakoby pomiędzy stronami doszło do zawarcia ugody. Wskazał przy tym, że wydruki z korespondencji e-mail dołączone do pozwu wskazują na złożenie przez pozwanego M. J. propozycji zawarcia ugody, jednak sam powód M. M. (2) ofertę tę odrzucił i poprosił o przedstawienie innej. Pozwany podniósł też, że propozycja ugodowa nie obejmowała w ogóle kwestii wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Wobec powyższego pozwany przyjął, iż nie doszło do zawarcia ugody i zainicjował postępowanie egzekucyjne, w toku którego składał wnioski o ograniczenie egzekucji w związku z dokonanymi przez powoda wpłatami.

W piśmie procesowym z dnia 19 czerwca 2013 r. pozwany wskazał, że:

- wpłatę z dnia 27 listopada 2012 r. w kwocie 8.000 zł zaliczył na koszty zastępstwa adwokackiego w I instancji w kwocie 2.400 zł, odsetki w kwocie 5.600 zł liczone zgodnie z tytułem wykonawczym od dnia 7 stycznia 2009 r. od kwoty 11.657,50 zł do dnia 27.11.2012 r.

- - wpłatę z dnia 30 stycznia 2013 r. w kwocie 8.000 zł zaliczył na koszty zastępstwa adwokackiego w procesie w II instancji w kwocie 1.200 zł, koszty zastępstwa adwokackiego w postępowaniu egzekucyjnym w kwocie 1.200 zł, odsetki w kwocie 557,13 zł liczone zgodnie z tytułem wykonawczym od kwoty 11.657,50 zł za okres od dnia 28.11.2012 r. do dnia 30.01.2013 r. oraz na należność główną w kwocie 5.042,87 zł.

- wpłatę z dnia 4 marca 2013 r. w kwocie 8.000 zł zaliczył na koszty zastępstwa adwokackiego w postępowaniu egzekucyjnym w kwocie 2.400 zł, odsetki w kwocie 74,70 zł liczone od pozostałej do zapłaty przed wpłatą z dnia 4.3.2013 r. reszty należności głównej tj. od kwoty 6.544,63 zł od dnia 31.01.2013 do dnia 04.03.2013 r. i na należność główną w kwocie 5.525,30 zł.

Wskutek takiego zaliczenia do zapłaty pozostała reszta należności głównej 1.089,33 zł oraz dalsze odsetki ustawowe od tej kwoty od dnia 5.03.2013 r. do dnia zapłaty.

Powód zakwestionował powyższe zaliczenie jego wpłat, powołując się na wspomnianą przez niego w pozwie ugodę.

Postanowieniem z dnia 1 marca 2013 r. tut. Sąd zabezpieczył powództwo przeciwegzekucyjne poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego pod sygn. Km 2672/12 przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu J. K..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 9 września 2011 r. Sąd Rejonowy w Otwocku w pkt. I. zasądził od M. M. (1) na rzecz M. J. kwotę 11.657,50 zł z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 7 stycznia 2009 r. do dnia zapłaty, w pkt. II. oddalając żądanie w pozostałym zakresie i w pkt. III. zasądził od M. M. (1) na rzecz M. J. kwotę 4.483 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Wyrokiem z dnia 16 października 2012 r. Sąd Okręgowy Warszawa P. w W. w pkt. I. oddalił apelację M. M. (1) od wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 9 września 2011 r. i w pkt. II. zasądził od M. M. (1) na rzecz M. J. kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym. Postanowieniem z dnia 10 listopada 2012 r. Sąd Okręgowy Warszawa P. w W. nadał klauzulę wykonalności wyrokowi Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 9 września 2011 r. co do pkt. I i III oraz własnemu wyrokowi z dnia 16 października 2012 r. w pkt. II.

Dowód: - tytuł wykonawczy w aktach egzekucyjnych KM 2672/12 Komornika przy tut. Sądzie J. K.

W dniu 22 października 2012 r. z kancelarii prawnej pełnomocnika M. J. „K. Kancelaria Prawa Gospodarczego Spółka komandytowa we W. został nadany e-mail do M. M. (1), w której wskazano zestawienie należności: należność główna 11.657,50 zł, ustawowe odsetki od 8.1.2009 do 22.10.2012 r., koszty procesu za I instancję 4.480 zł i koszty procesu za II instancję 1.200 zł. Określono, iż możliwa jest spłata w ratach i zwrócono się do M. M. (1) o propozycję „w tej kwestii”.

W odpowiedzi M. M. (1) zapytał w dniu następnym, czy możliwa jest spłata zaległości w ciągu 12 miesięcy.

W e-mailu z dnia 5 listopada 2012 r. pełnomocnik M. J. poinformował, że proponowany okres 12 miesięcy jest stanowczo za długi. W kolejnym liście elektronicznym zaś z dnia 14 listopada 2012 r. – że M. J. zgadza się na rozłożenie „kwoty wynikającej z wyroku” na 3 równe raty, pierwsza płatna do końca roku, następna do końca stycznia 2013 r., trzecia do końca lutego 2013 r.

W e-mailu z dnia 14 listopada 2012 r. M. M. (1) oświadczył, że proponowane 3 raty są poza jego możliwościami, poprosił o korzystniejszą propozycję, możliwą do zrealizowania przez niego.

W dniu 29 stycznia 2013 r. M. M. (1) poinformował, że otrzymał pismo od komornika, wskazał, iż on dotrzymał ustaleń i „zgodnie z rozmową” wpłacił przed terminem pierwszą ratę, miał wpłacać drugą ale nie wie, co robić, prosi o udzielenie odpowiedzi.

Dowód: - wydruki korespondencji elektronicznej – K. 5-10, K. 41-42

M. M. (1) uiścił na rzecz M. J. trzy wpłaty po 8.000 zł w dniach 27 listopada 2012 r., 30 stycznia 2013 r. i 4 marca 2013 r.

bezsporne

W dniu 28 grudnia 2012 r. M. J. reprezentowany przez adwokata złożył u Komornika Sądowego przy tut. Sądzie J. K. wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużnikowi, przedkładając wspomniany tytuł wykonawczy, wskazując jednocześnie, iż na należność wierzyciela składają się: należność główna 11.657,50 zł, „odsetki zgodne z tytułem wykonawczym”, koszty procesowe 5.755 zł i koszty zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym 1.800 zł. Wierzyciel jednocześnie wskazał, że w dniu 27.11.2012 r. dłużnik zapłacił na jego rzecz kwotę 8.000 zł, którą wierzyciel zalicza na rzecz poszczególnych składników zadłużenia „zgodnie z art. 1026 § 2 k.p.c.”

W piśmie do Komornika z dnia 29 stycznia 2013 r. pełnomocnik wierzyciela wniósł o umorzenie postępowania egzekucyjnego i o zwrot tytułu wykonawczego.

Pismem z dnia 4 lutego 2013 r. wierzyciel złożył pismo, wnosząc o przyznanie kosztów zastępstwa adwokackiego w kwocie 3.600 zł, informując jednocześnie o dokonanej w dniu 31 stycznia 2013 r. kolejnej wpłacie dłużnika na kwotę 8.000 zł oraz o tym, że zarachował tę wpłatę na rzecz poszczególnych składników zadłużenia „zgodnie z art. 1026 § 2 k.p.c.”

Pismem z dnia 1 lutego 2013 r. pełnomocnik wierzyciela oświadczył, iż cofa wniosek z dnia 29 stycznia 2013 r. o umorzenie postępowania egzekucyjnego, wniósł jednocześnie o kontynuowanie postępowania egzekucyjnego.

Tytuł wykonawczy w chwili zamknięcia rozprawy znajdował się w aktach egzekucyjnych bez jakiegokolwiek adnotacji Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieścia J. K. prowadzącego postępowanie egzekucyjne z wniosku M. J. przeciwko M. M. (1) o świadczenia pieniężne objęte powyższym tytułem.

Dowód: - akta egzekucji Km 2672/12 Komornika Sądowego przy tut. Sądzie J. K.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Sąd rozstrzygnął, że ugoda, na którą powoływał się powód w pozwie nie została skutecznie zawarta pomiędzy stronami. Rozważania w tej spornej i zasadniczej dla postępowania kwestii należy rozpocząć od stwierdzenia, iż powód, podnosząc związanie stron ugodą nie przedłożył ugody w formie pisemnej, natomiast przedłożył wydruki korespondencji elektronicznej prowadzonej przez niego z pełnomocnikiem pozwanego. Treść korespondencji jednakże nie daje podstaw do przyjęcia, aby doszło do skutecznego zawarcia ugody.

Art. 66 § 1 i 2 k.c. stanowi, że oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy stanowi ofertę, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy. Jeżeli oferent nie oznaczył w ofercie terminu, w ciągu którego oczekiwać będzie odpowiedzi, oferta złożona w obecności drugiej strony lub za pomocą środka bezpośredniego porozumiewania się na odległość przestaje wiązać, gdy nie zostanie przyjęta niezwłocznie; złożona w inny sposób przestaje wiązać z upływem czasu, w którym składający ofertę mógł w zwykłym toku czynności otrzymać odpowiedź wysłaną bez nieuzasadnionego opóźnienia.

Należy podkreślić, że prawo otrzymującego ofertę (oblata) do przyjęcia oferty wygasa, jeżeli złożył od składającemu ofertę oświadczenie, że nie zamierza oferty przyjąć. Z kolei art. 68 k.c. stanowi, że przyjęcie oferty dokonane z zastrzeżeniem zmiany lub uzupełnienia jej treści poczytuje się za nową ofertę.

W tym kontekście należy zważyć, iż e-mail pozwanego z dnia 14 listopada 2012 r.

w powiązaniu z wcześniejszą korespondencją, zwłaszcza z pismem z dnia 22 października 2012 r.,

w którym określono zakres należności przysługujących M. J., stanowił ofertę zawarcia ugody skierowaną do M. M.

(1). Treść listu elektronicznego z dnia 14 listopada 2012 r. M. M. (1), w którym oświadczył on, że proponowane 3 raty są poza jego możliwościami, prosząc o korzystniejszą propozycję, możliwą do zrealizowania przez niego, wskazuje na to, iż oferta ugodowa została przez M. M. (1) odrzucona, wygasło więc prawo powoda do przyjęcia oferty. Ugoda na proponowanych przez pozwanego warunkach nie doszła więc do skutku. Z chwilą doręczenia pełnomocnikowi M. J. korespondencji elektronicznej powoda z dnia 14 listopada 2012 r. informującego o odrzuceniu oferty i zapraszającego do dalszych negocjacji w zakresie sposobu uiszczenia należności objętych tytułem egzekucyjnym oferta złożona przez M. J. przestała obowiązywać. Przedstawione przez strony dowody nie wskazują w sposób jednoznaczny na to, iż w późniejszym terminie strony powróciły do tej propozycji i ją zaakceptowały. Sporna pomiędzy stronami wersja powoda, jakoby nastąpiło to na skutek ustnych telefonicznych uzgodnień, poza przesłuchaniem powoda, nie znalazła potwierdzenia w innych dowodach, i Sąd uznał ją za gołosłowną, nie dając wiary w tym zakresie powodowi. W szczególności nie stanowi dostatecznego dowodu na potwierdzenie takiej okoliczności fakt wskazania numeru rachunku bankowego pełnomocnika pozwanego w korespondencji elektronicznej z dnia 23 listopada 2012 r. na skutek połączenia telefonicznego z tejże daty, bowiem zważywszy, iż powód nie kwestionował istnienia zadłużenia potwierdzonego wyrokami, mógł dobrowolnie spłacać zadłużenie częściowo bez konieczności zawierania ugody i w tym celu mógł telefonicznie wnioskować o wskazanie numeru rachunku. Późniejsza korespondencja elektroniczna z dnia 29 kwietnia 2013 r., w której po raz pierwszy mowa o rzekomej ugodzie zawartej ustnie, miała miejsce już w okresie po wniesieniu pozwu i po zakwestionowaniu przez stronę pozwaną okoliczności zawarcia ugody, przy czym pochodziła ona od samego powoda. Brak jest więc wiarygodnych dowodów pozwalających na ustalenie, iż po odrzuceniu przez powoda oferty ugodowej strony uzgodniły zawarcie ugody na warunkach objętych dawną ofertą, przy czym fakt uiszczenia przez powoda trzech wpłat po 8.000 zł należało ocenić jako częściowe spełnienie świadczenia, co w odniesieniu do pierwszej wpłaty należało uznać za dobrowolne, zaś w odniesieniu do dwóch wpłat - jako przymusowe, chociaż dokonane bez udziału organu egzekucyjnego.

Nadto zauważyć należy, że oferta ugodowa nie precyzowała w żaden sposób kwestii możliwości wystąpienia przez wierzyciela z wnioskiem o wszczęcie egzekucji, w szczególności nie wyłączała jednoznacznie takiej opcji i możliwości dochodzenia kosztów związanych z postępowaniem egzekucyjnym. Oferta ugodowa nie obejmowała także liczenia odsetek objętych tytułem egzekucyjnym, albowiem - prócz kwestii rozłożenia na raty - nie formułowała zakresu ewentualnych ustępstw po stronie wierzyciela.

Wobec powyższego, Sąd ustalił zakres należności wynikających z tytułu wykonawczego według stanu na dzień zamknięcia rozprawy, biorąc pod uwagę, iż wierzyciel zarachował trzy wpłaty po 8.000 zł z powołaniem się na art. 1026 § 2 k.p.c.

Na dzień 27 listopada 2012 r. przed uiszczeniem pierwszej wpłaty na kwotę 8.000 zł należności objęte tytułem wykonawczym wynosiły:

- koszty procesu w I i II instancji: 5.683 zł

- odsetki ustawowe od należności głównej tj. kwoty 11.657,50 zł za okres od 7 stycznia 2009 r. do dnia 27 listopada 2012 r. – na kwotę 5.899,97 zł,

- należność główna: 11.657,50 zł

Zastosowanie powołanych przez pozwanego w pismach do Komornika zasad z art. 1026 § 2 k.p.c., należało zaliczyć wpłatę z dnia 27 listopada 2012 r. na kwotę 8.000 zł następująco:

- kwotę **5.683 zł** – na całość kosztów procesu w I i II instancji,

- kwotę **2.317 zł** – na część odsetek od należności głównej za okres od 7 stycznia 2009 r. do dnia 27 listopada 2012 r.

Na dzień 30 stycznia 2013 r. przed uiszczeniem drugiej wpłaty 8.000 zł istniały następujące wierzytelności:

- koszty egzekucji wszczętej na wniosek wierzyciela z dnia 28 grudnia 2012 r. - na kwotę **4.228 zł**

- reszta niespłaconych odsetek ustawowych od kwoty 11.675,50 zł za okres od 7 stycznia 2009 r. do dnia 27 listopada 2012 r. (5.899,97 zł – spłacone 2.317 zł = **3.582,97 zł**)

- odsetki ustawowe od kwoty 11.657,50 zł za okres od 28 listopada 2012 r. do 30 stycznia 2013 r. na kwotę **265,73 zł**

- należność główna **11.657,50 zł**

Zastosowanie zasad określonych w art. 1026 § 2 k.p.c. powoduje, iż z drugiej wpłaty na kwotę 8.000 zł dokonanej w dniu 30 stycznia 2013 r. należało zarachować:

- **4.228 zł** na koszty egzekucji;

- **3.582,97 zł** na resztę niespłaconych odsetek za okres od 7 stycznia 2009 r. do dnia 27 listopada 2012 r.

- **189,03 zł** na część ustawowych odsetek od kwoty 11.657,50 zł za okres od 28 listopada 2012 r. do 30 stycznia 2013 r.

Na dzień 4 marca 2013 r. przed dokonaniem przez powoda trzeciej wpłaty kwoty 8.000 zł, obciążały go następujące należności:

- reszta niespłaconych odsetek od kwoty 11.657,50 zł za okres od 28 listopada 2012 r. do 30 stycznia 2013 r.: **265,73 zł – 189,03 zł = 76,70 zł**

- ustawowe odsetki od kwoty 11.657,50 zł za okres od dnia 31 stycznia 2013 r. do dnia 4 marca 2013 r.: **137,02 zł**

- należność główna **11.657,50 zł**

Rozliczenie wpłaty z dnia 4 marca 2013 r. na kwotę 8.000 zł według zasad z art. 1026 § 2 k.p.c. przedstawia się następująco:

- **76,70 zł** - reszta niespłaconych odsetek od kwoty 11.657,50 zł za okres od 28 listopada 2012 r. do 30 stycznia 2013 r.,

- **137,02 zł** – na odsetki ustawowe od kwoty 11.657,50 zł za okres od 31 stycznia 2013 r. do 4 marca 2013 r.

- **7.768,28 zł** – na część należności głównej.

Z powyższego wynika, iż po dokonaniu przez powoda spłaty w dniu 4 marca 2013 r. do zapłaty pozostaje:

a) reszta należności głównej 11.657,50 zł – 7.768,28 zł = **3.871,22 zł**,

b) ustawowe odsetki od tej kwoty od dnia 5 marca 2013 r. do dnia zapłaty

Wobec powyższego powództwo podlegało oddaleniu w odniesieniu do niespłaconych jeszcze należności, które mogą być egzekwowane na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego. P. egzekucyjne zawieszone na skutek zabezpieczenia po upadku zabezpieczenia w razie uprawomocnienia się wyroku może nadal się toczyć, w aktach egzekucyjnych znajduje się tytuł egzekucyjny bez jakichkolwiek adnotacji Komornika, zatem w odniesieniu do należności spłaconych należało pozbawić go przymiotu wykonalności.

Należy podkreślić, że wierzyciel we wniosku egzekucyjnym wprowadził poinformował, że zalicza wpłacone wcześniej 8.000 zł stosownie do art. 1026 § 2 k.p.c., jednakże określając zakres egzekucji wskazał całość kwot wynikających z tytułu wykonawczego, określając je mianem „należności”. Formalnie więc również te kwoty były objęte postępowaniem egzekucyjnym

Wobec powyższego, przy orzekaniu o kosztach niniejszego procesu, Sąd przyjął, że powód wygrał proces w 33 %, albowiem część należności spłacono przed wszczęciem egzekucji, co przekłada się na stwierdzenie, iż wynik niniejszego procesu obciąża obie strony kosztami w stopniu zbliżonym, uzasadniając wzajemne zniesienie kosztów przy zastosowaniu art. 100 zd. 1 k.p.c.